

Les polítiques neoliberals i les reformes laborals dutes a terme arran de la crisi han colpejat amb força el conjunt de la ciutadania, però amb més evidència encara les persones amb una situació prèvia més desigual, com és el cas de les dones. A Catalunya les dones són el 52% de la població en edat de treballar i, en canvi, no arriben a ser la meitat de la població activa.

En l'actualitat, la taxa d'ocupació femenina és 10 punts percentuals inferior a la masculina, això vol dir que l'actual mercat de treball segueix discriminant les dones.

Les dones es fan càrrec majoritàriament del treball de cura i de la llar, són la majoria de les persones aturades de llarga durada i de les que tenen contractes a temps parcial obligat; pateixen contractació temporal en massa, la seva jornada està en molts casos desregulada i són, per tant, protagonistes principals de la precarietat.

Segons l'última Enquesta d'estructura salarial (juny de 2017) la bretxa salarial entre dones i homes a Catalunya se situa en el 24% del salari mitjà anual. És a dir que, teòricament, en una jornada de 8 hores les dones treballen quasi dues hores sense cobrar-les. Una bretxa salarial que afecta més les ocupacions de menys retribució, en què arriba a ser de més del 37%.

El 18% de les dones treballadores té guanys inferiors o iguals a l'SMI i més de la meitat tenen ingressos inferiors als 18.160 euros anuals.

La violència masclista a la feina i a tot arreu és una de les mostres més flagrants de la manca de justícia social i democràtica envers les dones; la violència masclista ataca un dels valors centrals de la societat: la llibertat. En l'any 2017, 9 dones van ser assassinades per la seva parella o ex-parella home, hi va haver 17.513 denúncies per violència masclista i 4.209 ordres de protecció. L'assetjament sexual i per raó de sexe a les empreses és una de les situacions més esteses però a la vegada més ocultes en l'àmbit laboral.

Cal establir mesures de corresponsabilitat que facilitin el repartiment del treball de cura entre dones i homes, acabar amb la segregació laboral, la divisió sexual del treball i la desvalorització social dels sectors laborals feminitzats.

S'han d'obtenir polítiques orientades al bé comú, a la vida plena, al benestar i a la sostenibilitat. Un sistema de protecció social igualitari i amb equitat en condicions de vida per a les dones. Cal que les dones tinguin més poder econòmic a les dones, element estratègic per a la reducció de la pobresa.

Volem i ens volem vives i lliures, unim-nos per a la igualtat!

ACORDS

1. Donar suport a la vaga laboral convocada per CCOO i UGT de 2 hores per torn el dia 8 de març, i sumar-nos a les concentracions previstes per al mateix dia, a les 12 hores, a les places i portes dels ajuntaments.
2. Donar suport a la vaga de consum, a la vaga de cures i a la vaga d'estudiants del dia 8 de març.
3. Defensar la pujada dels salaris i de les pensions, garantint la recuperació del poder adquisitiu, especialment dels més baixos, i l'increment de l'SMI.
4. Plans d'igualtat obligatoris en totes les empreses com a veritable eina per garantir la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, i per evitar la bretxa salarial i els assetjaments sexuals.
5. Instar els grups parlamentaris presents al Congreso de los Diputados a l'aprovació d'una llei de transparència i d'igualtat salarial que posi fi a la bretxa salarial real entre dones i homes al nostre país.
6. Demanar al Govern central la ratificació del conveni 189 de l'OIT (Conveni sobre el treball decent per les treballadores i treballadors de la llar).
7. Establir el compromís amb la lluita contra la precarietat social i laboral, amb la prioritització de pressupostos per a les polítiques públiques per al benestar: dependència, salut, educació i criança.
8. Fomentar i donar suport a la lluita contra la xacra social de la violència masclista i exigir la posada en marxa immediata del Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere amb una dotació pressupostària real.

Barcelona, febrer de 2018